



PROGRAM PRAC REMONTOWO-KONSERWATORSKICH



OBIEKT:

Stołówka marynarska

(Budynek nr 11 w kompleksie zabudowy Akademii Marynarki Wojennej)

Obiekt wpisany do Rejestru Zabytków pod nr A-1859, decyzją z dn. 22.02.2010

ADRES:

ul. inż. Jana Śmidowicza 69, działka nr 2098/2, obręb 21

INWESTOR:

Akademia Marynarki Wojennej , ul. inż. Jana Śmidowicza 69

81-127 Gdynia

ZAKRES OPRACOWANIA:

Program prac remontowych przy elewacjach

OPRACOWANIE:

arch. Agnieszka Kalicka

DATA OPRACOWANIA:

korekta grudzień 2020

I. PODSTAWA OPRACOWANIA:

1. Karta ewidencyjna zabytku nr A-1859, z dn. 22.02.2010, autorstwa Jolanty Potylickiej
2. **Badania konserwatorskie - Analiza stratygrafii warstw malarskich portyku budynku stołówki marynarskiej Akademii Marynarki Wojennej, autorstwa Patrycji Głuszko, w załączeniu do opracowania**
3. Architektura i Budownictwo nr 10, 1933 r. *Architektura Wojskowa z powodu wystawy piętnastolecia budownictwa wojskowego*
4. Fotografie archiwalne (wg. gdyniawsieci.pl, , google.maps)
5. Projekt remontu i kolorystyki elewacji z 2000 r.
6. Wizje lokalne
7. Zakres robót określony przez Inwestora

II. CEL I ZAKRES PLANOWANYCH PRAC REMONTOWO- KONSERWATORSKICH

Przewidziane prace remontowo-konserwatorskie mają na celu usunięcie lokalnych uszkodzeń i ukierunkowane będą na przywrócenie wartości estetycznej budynku.

Niniejszy program prac odnosić się będzie w głównej mierze do robót remontowych w zakresie wtórnych elementów elewacji, takich jak:

- naprawy i uzupełnienia cienkowarstwowych wypraw tynkarskich na cokołach
- naprawy cienkowarstwowych tynków akrylowych wykonanych na warstwie docieplenia
- malowanie elewacji
- zabezpieczenie elementów ślusarki
- odświeżenie drewnianej i stalowej stolarki drzwiowej
- wymiana okładzin schodów zewnętrznych i balkonów
- wymiana obróbek blacharskich balkonów, dachu i na styku ściana-dach
- wymiana oryynnowania
- przełożenie fragmentów nawierzchni klinkierowych przy budynku

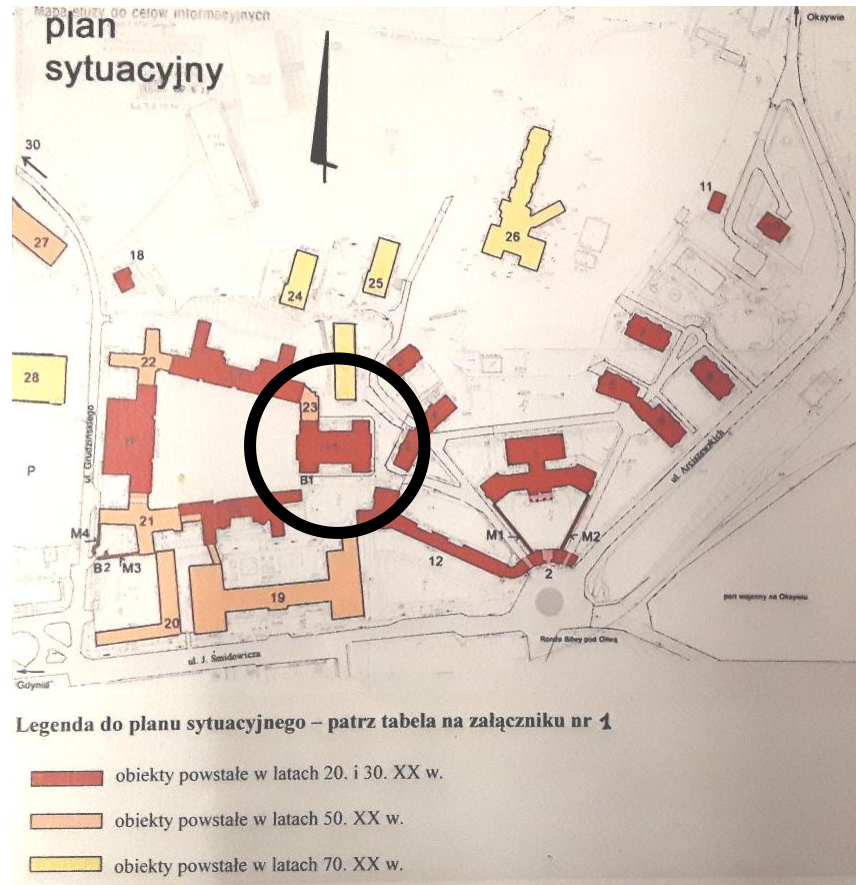
Zakres robót o charakterze prac konserwatorskich obejmie miejscowe naprawy drobnych spękań i ubytków tynków cementowo-wapiennych na ścianach we wnęce portyku i niedocieplonym detalu (gzymsy i bonie)

III. HISTORIA OBIEKTU:

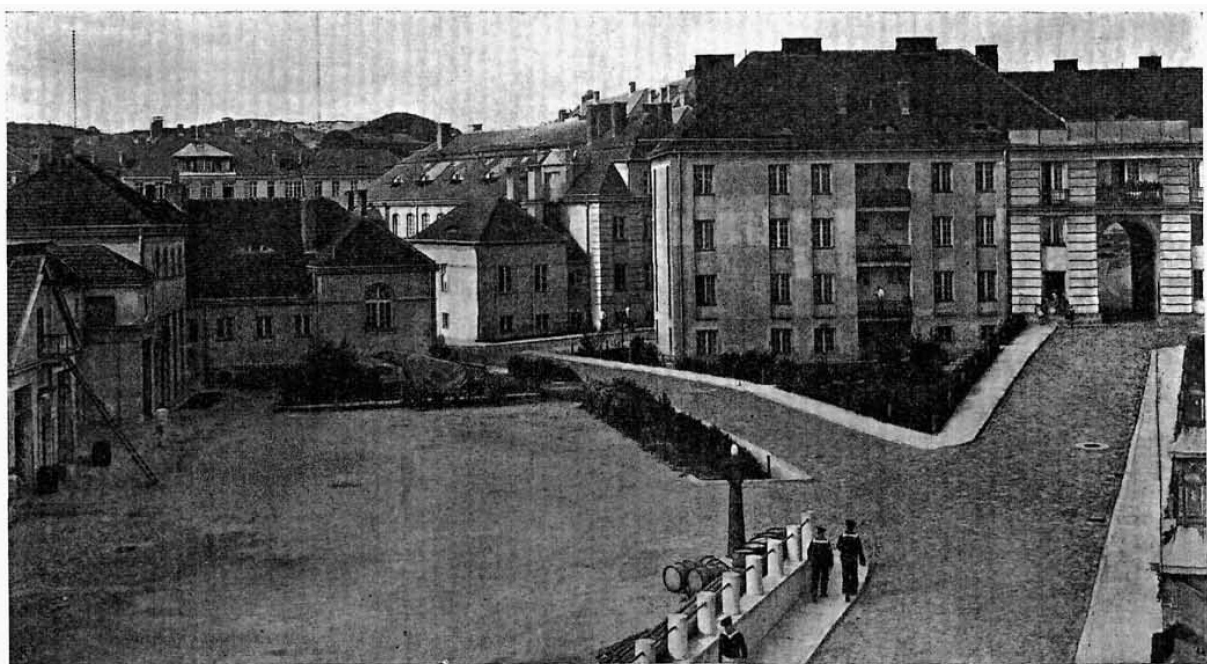
Projekt Zespołu Dowództwa Floty i Koszar Marynarki Wojennej RP został sporządzony w 1924 r. przez profesora Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej, architekta Mariana Lalewicza. Realizacja projektu przebiegała etapami warunkowanymi priorytetami potrzeb formowanej jednostki. W pierwszej kolejności, w 1924 r. przystąpiono do budowy Gmachu Dowództwa Floty, do którego w 1926 r. przeniesiono dowództwo z tymczasowej siedziby mieszczącej się na Grabówku. Równolegle realizowano rozpoczętą w 1925 r. budowę pierwszego budynku koszarowego oraz **stołówki (świątlicy) marynarskiej**.

Pierwotna funkcja budynku zachowana została do dzisiaj.

W następnych latach oddawano kolejne budynki: Budynek Bramny, budynek gospodarczy, zabudowę mieszkalną dla kadr oficerskich obejmującą 7 budynków, Dom Dowódcy Floty (Willa Unruga), Gmach Komendy Centrum Wyszkolenia Specjalistów Floty oraz Budynek po Zegarem i Szpital Morski (1934)



Plan sytuacyjny z białej karty zabytku. Stołówkę marynarską zaznaczono okręgiem.



Fragment zabudowań.

Widok od strony Gmachu Dowództwa Floty w kierunku zachodnim. W pierwszym planie po prawej domy podoficerów(nr ewid. 3,4), po lewej budynek gospodarczy z łaźnią (nr ewid. 12,13), w prześwicie – skrzydło południowo-wschodnie stołówki marynarskiej (nr ewid. 14). Początek lat 30-tych.

IV. OPIS ZABYTKU:

Budynek zlokalizowany jest centralnie na osi wschód- zachód trapezoidalnego placu apelowego, na jego wschodnim domknięciu. Historyzujący wystrój elewacji nawiązywał do wznoszonego równolegle Budynku Dowództwa Floty, z charakterystycznym trójpodziałem elewacji. Rzut budynku, w którego głównym korpusie mieści się owalny hall prowadzący do przestronnej sali stołówki, nawiązywał do klasycystycznych i barokowych założeń pałacowych. Oryginalnie, do budynku przylegała brama stanowiąca element ogrodzenia zespołu Dowództwa, zlikwidowano ją w latach 50-tych XX w, jednocześnie wznosząc łącznik pomiędzy stołówką i „budynkiem pod zegarem”.

Elewacja frontowa – zachodnia



Elewacja zwrócona ku placowi z czytelnym trójpodziałem kompozycyjnym na 3-osiowy korpus centralny z portykiem wnękowych i dwa niższe skrzydła, połączone z korpusem głównym cofniętymi 1-osiowymi łącznikami. Wysokości skrzydeł i korpusu głównego są zróżnicowane - korpus główny mieści 2- kondygnacje naziemne, i podpiwniczenie, skrzydła boczne są parterowe, podpiwniczone. Kompozycja fasady oparta na zasadę palladiańskiego „wielkiego porządku” wyznaczonego przez narożne boniowanie korpusu głównego oraz dwukondygnacyjne półkoliste blendy okienne w skrzydłach. Wertykalizm elewacji w skrzydłach bocznych został wyważony zastosowaniem delikatnego gzymsu pośredniego u podstawy łuków wnęk. Partia centralna, a tym samym główne wejście do budynku zaakcentowane zostało portykiem kolumnowym z wnęką wejściową i reprezentacyjnymi 10-stopniowymi schodami.

Poszczególne segmenty bryły budynku wyodrębnione są również w partii dachu, z konsekwentnym wyakcentowaniem bryły centralnej wyższym mansardowym dachem. Na attyce wieńczącej portyk, w latach 70-tych umieszczono inskrypcję „AMOR PATRIAE SUPREMA LEX”

Stolarka okienna jest w całości wtórna, jednoramowa pcv, z podziałami luźno nawiązującymi do historycznych. W skrzydłach bocznych pierwotnie znajdowały się okna skrzynkowe dwuskrzydłowe z 3-półowym szczeblinowaniem skrzydła, zastąpione oknami sugerującymi wcześniejsze okna ze ślemionami (grubszy szpros w 2/3 kwatery). Stolarka okienna jest w dobrym stanie i nie planuje się wymiany.

Drzwi zewnętrzne wtórne dwuskrzydłowe, z łukowym nadświetlem, o kwaterowych podziałach szczeblinowych.

Przekształcenia elewacji:

- rozbudowa budynku z lat 50-tych XX w. – łącznik z budynkiem pod zegarem (poza zakresem opracowania)
- wtórna drobnoziarnista akrylowa wyprawka tynków wykonana na ww-e docieplenia
- wtórna wyprawa cokołów – tynkiem akrylowym z kruszywem kwarcowym
- wtórne schody wejściowe w okładzinie granitowej
- wtórna stolarka okienna i drzwiowa
- nawiew wentylacji mechanicznej

Elewacja szczytowa wschodnia



Elewacja korpusu głównego o kompozycji 5-osiowej, z 3 osiową lukarną. Oś kompozycyjna z partią wejściową zaakcentowana oknem łukowym i rozetą doświetlającymi spoczniki schodów.

Przekształcenia elewacji wschodniej:

- wtórna drobnoziarnista akrylowa wyprawka tynków wykonana na ww-e docieplenia
- wtórna wyprawa cokołów – tynk akrylowy z kruszywem kwarcowym
- wtórne schody wejściowe w okładzinie z gresu
- wtórna stolarka i ślusarka

Elewacje południowa i północna ze skrzydłami



Elewacja południowa



Elewacja północna - zaplecze kuchenne

Elewacje boczne korpusu głównego są 9-osiowe w poziomie nadświetli sali stołówki. Do korpusu głównego sali dobudowane są 7-osiowe parterowe ciągi komunikacyjne zadaszone dachami jednospadowymi, spinające łączniki parterowych skrzydeł. Podziały

wertykalne podkreślone są uskokami wnek okiennych, horyzontalne gzymsikiem pośrednim. Stolarka okienna w całości wtórna, w części użytkowej jednokomorowa pcv, na poddaszu w wolicach oczkach drewniana. Drzwi zewnętrzne kondygnacji nadziemnych drewniane pełne, ze skrzydłami kasetonowymi.

Przekształcenia w elewacjach południowej w północnej:

- wtórna drobnoziarnista akrylowa wyprawka tynków wykonana na ww-e docieplenia
- wtórna wyprawa cokołów – tynk akrylowy z kruszywem kwarcowym
- wtórna stolarka okienna i drzwiowa
- zlikwidowane 1 wole oczko w mansardzie południowej
- wtórne zejścia do piwnic i zaplecza kuchennego w skrzydle pñ.-wsch.

V. STAN TECHNICZNY I STAN ZACHOWANIA

Stan techniczny elewacji jest ogólnie dobry. W toku wcześniejszych prac remontowych oraz izolacyjnych zachowano detal elewacji. Podczas remontu wykonanego około 2000 roku, na ścianach budynku zastosowano technologię bezspoinowego docieplenia, z akrylowymi wyprawkami o gramaturze 2mm, w systemie Dryvit. Na cokołach wykonano wyprawki akrylowe z domieszką miki w systemie Dryvit Ameristone. Obserwuje się drobne miejscowe spękania i ubytki wypraw cienkowarstwowych wykonanych na cokołach oraz miejscowe wybrzuszenia akrylowych tynków ułożonych na warstwie izolacyjnej. W portyku wejściowym zaobserwowano ubytki tynków cementowo wapiennych na bazach kolumn, odspojenia farb w żłobieniach boniowania oraz drobne rysy na tynkach przy drzwiach wejściowych.

Do napraw, ze względu na znaczny stopień zniszczeń kwalifikuje się czapy murków schodów reprezentacyjnych wykonane z lastryko, nie wyklucza się, że w toku prac zajdzie konieczność całkowitego odtworzenia silniej spękannej czapy.

Stolarka okienna w większości wymieniona została na stolarkę jednoramową pcv, okna w wolicach oczkach drewniane. Nowa stolarka pcv w większości naśladuje podziały historyczne. W trakcie wymiany stolarki okiennej zamontowane zostały parapety z blachy w kolorze naturalnym.

Wszystkie drewniane drzwi wejściowe są wtórne i pochodzą z przełomu XX/XXI w.

W piwnicach zastosowano drzwi stalowe.

Metalowe kraty w oknach piwnicznych są w dobrym stanie. Występują w pojedynczych oknach, w dwóch wariantach: z prętami prostymi oraz giętymi, wykonane jako kopie wcześniejszych krat, prawdopodobnie powojennych.

VI. WYTYCZNE REMONTOWO- KONSERWATORSKIE

Prace remontowe w zakresie tynków cienkowarstwowych wykonanych w technologii BSI należy prowadzić zgodnie z wytycznymi producenta zastosowanego systemu.

Wszelkie zabiegi przeprowadzane w zakresie tynków gładkich cementowo-wapiennych oraz zachowanego detalu architektonicznego, powinny być prowadzone zgodnie ze sztuką konserwatorską przy zastosowaniu materiałów dopuszczonych do stosowania

w konserwacji zabytków. Ich miejscowe uzupełnienia należy wykonać przy użyciu zapraw maksymalnie zbliżonych parametrami fizyko-mechanicznymi do oryginalnych.

Zaprawy tynkarskie stosowane do uzupełniania ubytków w istniejących tynkach powinny być najwyższej jakości mieszankami fabrycznymi opartymi na wapnie z ewentualnymi dodatkami trasy, które poprzez swoją elastyczność zapewnią dobre, trwałe pokrycie. Godne polecenia są produkty firmy Remmers, Keim, Caparol, Sto, Ispo(Tubag), Kabe, Bergmann, Baumit Bayosan lub inne zbliżone.

Ewentualne odkryte pod tynkami zarysowania muru, należy zamknąć specjalistycznymi masami wypełniającymi.

Przed przystąpieniem do prac należy zadbać o odprowadzenie wody opadowej od budynku, poprzez udrożnienie istniejącej kanalizacji deszczowej. Celem uniknięcia szkodliwego działania wody odbitej, należy zadbać o odpowiedni kąt nachylenia przekładanych nawierzchni przy budynku, tak żeby odprowadzić wodę od elewacji. Nowe nawierzchnie powinny być ułożone w taki sposób, aby nie przetrzymywać wilgoci (np. regularna kostka z chłonną spoiną)

Skrzynki elektryczne i kraty wentylacyjne należy przemalować w kolorze elewacji.

Do rekonstrukcji koloru ścian kolor należy przyjąć wnioski z opracowania *Analizy stratygrafii warstw malarskich portyku budynku stołówki marynarskiej Akademii Marynarki Wojennej*, autorstwa Patrycji Głuszko, z grudnia 2020, z uwzględnieniem kolorystyki sąsiedniej zabudowy, okalającej wewnątrz placu apelowego. W stanie obecnym, na ukończeniu są prowadzone w 2020 remonty elewacji wszystkich budynków przy placu, z zastosowaniem jednolitej kolorystyki przyjmowanej w kontynuacji uzgodnienia z 17.04.2000 r., nr L.dz.PWKZ-5342/4/00/3285.

VII. PROGRAM PRAC REMONTOWO- KONSERWATORSKICH

7.0 BADANIA STRATYGRAFICZYNE WARSTW MALARSKICH

W grudniu 2020 zostały wykonane badania warstw malarskich w obrębie portyku wnekowego, opracowanie wraz z wnioskami załącza się do opracowania.

7.1 TYNKI CEMENTOWO- WAPIENNE

Zakres obejmuje ściany wnętrza portyku i kolumny portyku

- 7.1.1 Usunięcie złuszczonych farb akrylowych chemiczne- przy użyciu preparatów niealkalicznych do usuwania starych powłok, np. Remmers AGE z wytwornicą pary wodnej.
- 7.1.2 Czyszczenie wodą lub parą wodną pod ciśnieniem
- 7.1.3 Dezynfekcja ścian preparatami przeznaczonymi do usuwania biozanieczyszczeń: bakterii, grzybów i porostów (przykładowo: BFA Remmers, Capatox- Caparol, Algizid-Kabe, Algal i Boramon - Altax lub analogiczny)
- 7.1.4 Wyrównanie chłonności i zwiększenia przyczepności podłoża poprzez gruntowanie preparatem wzmacniającym podłoże, przykładowo: Remmers - Silikatfestiger, CLOptigrunt ELF -Caparol, Spezial Fixativ- Keim, lub UniversalGrund firmy Baunit. Lub Calsilit F firmy Kabe lub Solarfarbgrund firmy Bergmann lub analogicznym.
- 7.1.5 Naprawa pęknięć, nałożenie warstwy szczepnej, podkładowej, uzupełniającej ubytki, uniwersalną zaprawą wapienno-cementową, zbrojoną włóknem szklanym, przykładowo: Remmers Grundputz z obrzutką Vorspritzmörtel , Caparol Histolith Arma Reno 700, KEIM Universalputz Fein o uziarnieniu do 0.6 mm lub SchlitzMortel Rapid firmy Baunit. lub Kombi Finisz firmy Kabe lub analogiczną.
- 7.1.6 Odtworzenie tynku - na przygotowane podłoże należy nanieść tynk strukturalny na bazie mineralnej wykonany z suchych zapraw, przykładowo: Remmers - Feinputz i Dekorputz L, Kombi Finisz G 8 - Kabe lub przy użyciu gotowych zapraw na bazie silikonowej lub silikatowej np.: Siliconharzputz LA - Remmers, Indusil - Keim, Solarputz - Bergmann, Sylithol Minera - Caparol lub Caparol Capalith Fasadenspachtel, KMS - Kabe, lub równoważnych.
- 7.1.7 Tynki należy nakładać z przestrzeganiem zasady jednoczesnego pokrywania całych płaszczyzn. Dalsza obróbka po 48 godz. (w korzystnych warunkach ciepłno-wilgotnościowych). Produkty nanosić na grubość określoną w kartach technicznych producenta. Wykańczać za pomocą filcowania /zacierania na gładko, ręcznie.
- 7.1.8 Malowanie – nałożenie powłoki malarskiej poprzez dwukrotne przemaalowanie tynku strukturalnego otwartą dyfuzyjnie farbą silikonową, np.: Remmers Siliconharzfarbe LA, krzemianową, np.: Remmers Silikatfarbe D , zolowo-krzemianową, np.: Soldalit –Keim, polikrzemianową, np.: Novital F firmy Kabe, lub analogiczną. Kolejną powłokę wykonywać w warunkach normalnych nie wcześniej niż po upływie 8 godzin.

7.2 GZYMSY

7.2.1 Po zdjęciu orynowania należy dokonać oceny stanu malatur akrylowych gzymsów i wypraw tynkarskich gzymsów. Wszystkie ewentualnie stwierdzone, nienośne, luźne fragmenty wypraw należy skuć ręcznie.

7.2.2 Usunięcie farb akrylowych, chemiczne- przy użyciu preparatów niealkalicznych do usuwania starych powłok, np. Remmers AGE z wytwornicą pary wodnej.

7.2.3 Dezynfekcja preparatami przeznaczonymi do czyszczenia grzybów i porostów oraz gruntowania, np. BFA Remmers lub równoważny.

7.2.4 Wypełnienie pęknięć i szczelin, podklejenie fragmentów odspojonych mineralną zaprawą iniekcyjną. Ewentualne stwierdzone ubytki tynków należy uzupełnić szybkowiązącą zaprawą mineralną do napraw sztukaterii, po uprzednim położeniu obrzutki szepnej.

7.2.5 Malowanie otwartą dyfuzyjnie farbą silikonową

7.3 MALOWANIE I NAPRAWY ŚCIAN Z NOWYMI TYNKAMI AKRYLOWYMI

7.3.1 Czyszczenie elewacji wodą lub parą wodną pod ciśnieniem

7.3.2 Usunięcie fragmentów wyprawki cienkowarstwowej na kleju w miejscach wyrzuseń i uszkodzeń mechanicznych.

7.3.3 Wykonania łąt na siatce z klejem i odtworzenie tynku cienkowarstwowego, z zachowaniem istniejącej gramatury.

7.3.4 Malowanie elewacji farbą silikonową

7.4 COKOŁY

7.4.1 Usunięcie występujących miejscowo ubytków tynków cienkowarstwowych i tynku podkładowego,- zlokalizowane głównie na styku z gruntem

7.4.2 Wykonanie uzupełnień tynków właściwych tynkiem renowacyjnym na obrzutce szepnej (np. Remmers Vorspritzmörtel WTAi Remmers Universalputz lub zbliżone)

7.4.3 Jako warstwę wykończeniową nałożyć tynk drobnoziarnisty tożsamy z istniejącym (Dryvit Ameristone Sedona Red)

7.4.4 Dezynfekcja i zabezpieczenie cokołów preparatem przeznaczonym do usuwania zabrudzeń powłok elewacyjnych powstałe na skutek rozwoju mikroorganizmów: grzybów, glonów, mchów, porostów (Algo Stop Dryvit, lub inny analogiczny do zastosowań na tynkach akrylowych z domieszką miki)

Przed zastosowaniem preparatu Algo Stop podłoże należy zmoczyć wodą pod niewielkim ciśnieniem. Bezpośrednio przed użyciem koncentrat Algo Stop należy rozcieńczyć z

czystą wodą w stosunku wagowym 1:4 i wymieszać mieszarką wolnoobrotową. W przypadku silnych zabrudzeń należy zastosować rozcieńczenie w proporcji 1:3. Przed przystąpieniem do mycia zalecane jest przetestowanie działania preparatu i sposobu aplikacji na małej powierzchni. Algo Stop należy nanosić za pomocą pędzla lub przy użyciu miękkich szczotek, zaczynając od górnej części elewacji. Preparat pozostawić na powierzchni na czas ok. 5 – 10 min, po czym koniecznie spłukać dużą ilością wody. Wielkość mytej powierzchni zależy od warunków atmosferycznych – nie wolno dopuścić do wyschnięcia preparatu na ścianie.

7.5 ELEMENTY LASTRIKO - CZAPY SCHODÓW

7.5.1 Usunięcie zdegradowanych tynków akrylowych i zanieczyszczeń metodą strumieniowo-ścierną

7.5.2 Dezynfekcja z mikroorganizmów metodą natrysku preparatami biobójczymi np. Algat/Altax, Lichenicida/Bresciani, Boramon/Altax lub innymi o analogicznym działaniu.

7.5.3 Usuwanie wtórnych uzupełnień cementowych metodą ostrożnego odkuwania.

7.5.4 Uzupełnienie ubytków zaprawą mineralną o parametrach fizykochemicznych, mechanicznych i optycznych zbliżonych do materiału oryginalnego, z wypełniaczem - grysem marmurowym o frakcji dobranej do oryginału.

7.5.5 Wypełnianie szczelin, rys i pęknięć przy użyciu zapraw iniekcyjnych na bazie żywic epoksydowych z wypełniaczami imitującymi lastriko.

7.5.6 Zabezpieczenie hydrofobowe powierzchni, np. Funcosil SNL/Remmers lub analogiczny o zbliżonych parametrach.

7.5.7 Ze względu na duży stopień zniszczenia jednej z czap schodów głównych (zdjęcie nr 7), dopuszcza się że może wystąpić konieczność wykonania nowej czapy z zachowaniem geometrii i właściwości materiału oryginalnego.

7.6 ZABEZPIECZENIE ELEMENTÓW ŚLUSARKI

7.6.1 Usunięcie luźnych produktów korozji – chemicznie lub mechanicznie

7.6.2 Oczyszczenie powierzchni metalu – pasty na bazie kwasu ortofosforowego z dodatkiem inhibitora oraz pasty zubożniające.

7.6.3 Wykonanie powłoki ochronnej farbą z dodatkami inhibitora korozji.

7.7 OPIERZENIA I OBRÓBKI BLACHARSKIE DACHÓW

Zakres prac dotyczących obróbek blacharskich obejmuje wymianę obróbek okapów dachu, towarzyszącą wymianę orywnowania oraz wymianę obróbek blacharskich na styku docieplonych ścian z dachami łączników.

Należy przyjąć konsekwentnie materiał i kolorystykę obróbek zastosowaną we wszystkich obiektach Akademii. Na obróbki elementów dachu, rynny i rury spustowe zastosowano blachy powlekane w kolorze dachówki.

7.8 STOLARKA DRZWIOWA

Remont wtórnych drzwi drewnianych należy wykonać metodami stolarskimi.

7.8.1 Usunięcie lakieru –chemiczne i mechaniczne, w odniesieniu do drzwi wejściowych w portyku.

7.8.2 Oszlifowanie powierzchni drewna drobnym papierem ściernym.

Malowanie powierzchni- lakierem do drewna. Bezbarwnym w przypadku drzwi w podcieniu, pozostałe drzwi lazurowane na ciemnobrązowy,- lakierem z wybarwieniem istniejącym.

8. ZASADY OGÓLNE:

- Prace należy prowadzić w odpowiednich warunkach pogodowych, w okresie od kwietnia do listopada, w temperaturach powyżej +5 C.
- Prace konserwatorskie powinny być prowadzone przez konserwatorów o specjalizacji konserwacja elementów i detali architektonicznych, zgodnie ze standardami określonymi w Rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 22 czerwca 2017 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków.
- Prace budowlane prowadzić powinny ekipy budowlane mające w swoim dorobku realizacje przy zabytkach, pod stałym nadzorem konserwatorskim.

opr. A.Kalicka

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

ELEWACJA FRONTOWA



Fot.1. Elewacja frontowa przy placu (zachodnia)



Fot.2. Portyk wewnętrzny – ściany i detal wnętrza wykończone są gładkimi tynkami cementowo-wapiennymi



Fot.3.



Fot.4.

Fot.3. Portyk wewnętrzny – miejscowe rysy na tynkach powstałe w wokół otworów drzwiowych i zanieczyszczenia odchodami gołębi (konieczna jest wymiana istniejących zabezpieczeń gzymsu)

Fot.4. Boniowanie kolumn – miejscowe rysy na tynkach akrylowych wykonanych na boniach i łuszczące się malatury w brzdach boniowania.



Fot.5. Bazy kolumn – miejscowe ubytki tynków



Fot. 6. Schody granitowe - widoczne wykwyty solne i bio-zanieczyszczenia. Ubytki okładziny granitowej stwierdzono na licach 2 pierwszych stopni



Fot. 7. Czapy lastriko na murkach schodów- znaczne spękania struktury betonowej, tynk cienkowarstwowy całkowicie zdegradowany



Fot. 8. Szachty wentylacyjne przy schodach - zdegradowane czapy betonowe i tynki cienkowarstwowe, odsłonięte kształtowniki stalowe nad otworami wentylacyjnymi, skorodowane kratki.



Fot.9.

Fot.9. Nawierzchnia klinkierowa przy łączniku - miejscowe uszkodzenie nawierzchni spowodowane nieprawidłowym osadzeniem obrzeży stopnia.



Fot.10.

Fot.10. Obróbki blacharskie dachu łącznika - podczas remontu i docieplenia ścian nie przekładano pokrycia dachowego, pozostawiając nieestetyczny nawis izolacji nad połaciami.

ELEWACJA POŁUDNIOWA



Fot. 11. Tynki cienkowarstwowe- stan ogólny dobry, lekko zanieczyszczone.



Fot. 12. Pokrycie dachowe z obróbkami- stan ogólny dobry. Podczas remontu i docieplenia ścian nie przełożono pokrycia dachowego na styku z docieplanymi murami, pozostawiając nieestetyczny nawis izolacji nad połaciami.



Fot. 13. Balkony. Ślady korozji na elementach konstrukcji płyt balkonowych. Brak obróbek blacharskich krawędzi balkonów. Nieznaczne spękania gzymsów podstaw kominowych, na których oparte są balkony.



Fot. 14. Ślusarka. Wyraźne ślady korozji.



Fot. 15. Widok spodu płyty balkonowej od strony elewacji wschodniej. Łuszczące się powłoki malarskie spowodowane zaciekami wody. Miejscowy ubytek tynku na gzymsie podokapowym.



Fot. 16. Nawierzchnie z kostki klinierowej. Miejscowe wypłukanie podbudowy oraz uszkodzone obrzeża nasadzeń.



Fot. 17. Obrzeża jezdni. Lokalne zapadnięcia koryta odwadniającego

ELEWACJA WSCHODNIA



Fot. 18. Tynki cienkowarstwowe- stan ogólny dobry, lekko zanieczyszczone



Fot. 19. Tynki cienkowarstwowe- miejscowe wybrzuszenia tynków przy łączniku



Fot. 20. Nawierzchnia gresowa schodów- spękania i ubytki płytek



Fot. 21. Nawierzchnie z kostki klinierowej. Koryto odwadniająjące i zapadająca się studzienka

ELEWACJA PÓŁNOCNA



Fot. 22. Tynki cienkowsarstwowe- stan ogólny dobry, lekko zanieczyszczone.



Fot. 23. Schody zaplecza kuchennego - płytki w złym stanie, czapa muru ze śladami biokorozji



Fot. 24. Rampa przy skrzydle północno- zachodnim- płytki w złym stanie, ubytki tynku cokołowego nad gruntem



Fot. 25. Schody stalowe przy skrzydle północo-wschodnim - płytki w złym stanie, elementy stalowe ze śladami biokorozji

ZABUDOWA PLACU APELOWEGO



